

Szegedi Ítéltábla
Fkf.I.182/2026/14.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2026. június 10. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt vádlott1 és társai ellen indult büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2025. november 25. napján meghozott – helyesen – 22.Fk.642/2025/2. számú ítéletének fellebbezések folytán felülbírált részét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

vádlt1 I. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonek Kobzás összegét 3.505.000,- (hárommillió-ötszázötezer) forintra felemeli.

A Kecskeméti Rendörkapitányság 03010/2264/2022. bü. számú ügyében lefoglalt és a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Laboratóriumában 29200-801/9676-16/2023. és 29200-801/9676-1/2023. szak. szám alatt megvizsgált és elkobozni rendelt tárgyak és anyagok csomagolására, tárolására használt kábítószerrel szennyezett csomagolóanyagok megsemmisítésére vonatkozó rendelkezéseket mellözi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezések folytán felülbírált részét helybenhagyja azzal, hogy vádlott1 I. rendű vádlott terhére megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekmény megnevezése helyesen *társtettesként* elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette.

vádlt2 II. rendű vádlott személyes adataiból a tartózkodási helyre és értesítési címre történő utalásokat mellözi.

Megállapítja, hogy vádlott3 III. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye a BV Intézet.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság a 2023. június 26. napjától 2023. október 5. napjáig előzetes fogvatartásban, majd 2023. október 6. napjától 2025. február 4. napjáig bűnügyi felügyeletben volt vádlott1 I. rendű vádlott bűnösségét társtetteként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] és önbíráskodás büntetnének kísérletében [Btk. 368. § (1) bekezdés] állapította meg. Ezért az I. rendű vádlottat halmazati büntetésül 1 év 7 hónap szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy az I. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban annak kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte az I. rendű vádlott által 2023. június 26. napjától 2023. október 5. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint a 2023. október 6. napjától 2025. február 4. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt akként, hogy egy napi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. A beszámítás után fennmaradó tartamot egy napi szabadságvesztésként kell beszámítani. Az I. rendű vádlottal szemben 1.000.000,- forint összegre vagyonelkobzást rendelt el. A Kecskeméti Rendőrkapitányság 03010/2264/2022. bü. számú ügyében lefoglalt és a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Laboratóriumában vizsgált (29200-801/9676-16/2023. szak.) B100019762891 KBR azonosító számú, fehér színű, műanyag „márka1” típusú, működőképes, digitális konyhai mérleg, felülete anyagmaradvánnyal szennyezett (1. pont), a B100019762880 KBR azonosító számú „márka2” feliratú, szürke színű műbőr övtáska, belső felülete növényi törmelékkel szennyezett (2. pont) megnevezésű bűnjeleket elkobozta, a csomagolásukra, tárolásukra használt, kábítószerrel szennyezett csomagolóanyagok megsemmisítését rendelte el. A Kecskeméti Rendőrkapitányság 03010/2264/2022. bü. számú ügyében bűnjelként lefoglalt B100013288636 KBR azonosító számú és a Bács-Kiskun Vármegyei Rendőr-főkapitányság 10025004-01451492-20000002 letéti számlájára befizetett 560.000,- forint készpénz lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte az I. rendű vádlottnak, melyet a vele szemben elrendelt vagyonelkobzás és bűnügyi költség biztosítására visszatartott.

[2] vádlott2 II. rendű vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] állapította meg. Ezért a II. rendű vádlottat 2 év szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a II. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A II. rendű vádlottal szemben 400.000,- forint összegre vagyonelkobzást rendelt el. A Kecskeméti Rendőrkapitányság 03010/2264/2022. bü. számú ügyében lefoglalt és a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Laboratóriumában vizsgált (29200-801/9676-1/2023. szak.) 0,07 gramm nettó tömegű barna és zöld színű növényi törmelék alufóliába csomagolva, cigarettapapír darabka mellett (1. pont), 0,03 gramm nettó tömegű fehér színű por simítózáras műanyag tasakban (4. pont), 0,58 gramm nettó tömegű 2 db „A+L” lenyomatú, fehér színű, kerek, felezővonalas tabletta és tabletta töredékek alufóliába csomagolva (5. pont), 0,31 gramm nettó tömegű zöld színű növényi törmelék alufóliába csomagolva (8. pont) megnevezésű bűnjeleket elkobozta, a csomagolásukra, tárolásukra használt, kábítószerrel szennyezett csomagolóanyagok megsemmisítését rendelte el. A Kecskeméti Rendőrkapitányság 03010/2264/2022. bü. számú ügyében bűnjelként lefoglalt B100012130088 KBR azonosító számú és a Bács-Kiskun Vármegyei Rendőr-

főkapitányság 10025004-01451492-20000002 letéti számlájára befizetett 42.500,- forint készpénz lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte a II. rendű vádlottnak, amelyet a vele szemben elrendelt vagyonekbevitel és büntügyi költség biztosítására visszatartott.

[3] A 2025. október 18. napja óta más ügyben előzetes fogvatartásban lévő vádlott3 III. rendű vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetése [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] állapította meg. Ezért a III. rendű vádlottat 2 év szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a III. rendű vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének a kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra. A III. rendű vádlottal szemben 400.000,- forint összegre vagyonekbevitelt rendelt el.

[4] vádlott1 I. rendű vádlott, vádlott2 II. rendű vádlott és vádlott3 III. rendű vádlott vonatkozásában felmerült 1.423.597,- forint büntügyi költségből kötelezte az I. rendű vádlottat 241.032,- forint, a II. rendű vádlottat 670.768,- forint, míg a III. rendű vádlottat 511.793,- forint büntügyi költség megfizetésére a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben vádlott1 I. rendű vádlott és védője a vagyonekbevitel vonatkozásában, vádlott2 II. rendű vádlott és védője, valamint vádlott3 III. rendű vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

[6] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.48/2026/5. számú átiratában a vádlottak és védők által bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján, valamint az I. rendű vádlott vonatkozásában a Be. 583. § (3) bekezdés b) pontja alapján, a Be. 590. § (3), (5), (5a) és (7) bekezdésében írtak szerint, korlátozott terjedelemben bírálja felül. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett. Észrevételezte, hogy eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor sértett sértettet a 2025. november 24. és 2025. november 25. napján megtartott előkészítő ülésekről nem értesítette. Figyelemmel azonban arra, hogy részvétele nem kötelező, így indítványozta, hogy az ítéltábla kizárólag ennek megállapítására szorítkozzon. Hivatkozott arra, hogy eljárási szabályt sértett a törvényszék akkor is, amikor az ügydöntő határozatot a Be. 454. § (2) bekezdése ellenére sértett sértettel nem közölte. Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a sértett részére az elsőfokú ítéletet kézbesítse és egyidejűleg a Be. 51. § (5) bekezdésében foglalt jogairól tájékoztassa. A vádhatóság hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet tényállásának megalapozottsága nem vizsgálható. Észrevételezte ugyanakkor, hogy az ítéleti tényállásban szereplő azon megállapítások, amelyek a bűncselekmény minősítését megalapozó kábítószer tiszta hatóanyag tartalmának százalékos meghatározására vonatkoznak, jogkövetkeztetésnek minősülnek, ezáltal a jogi indokolásba tartoznak. Így indítványozta, hogy az ítéltábla ezen megállapításokat a jogi indokolásba utalja. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I., II. és III. rendű vádlottak bűnösségére és cselekményeiket is a törvénynek megfelelően minősítette. Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztések tartama törvényes és arányos. A főügyészség álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II. és III. rendű vádlottak vonatkozásában rendelkezett a bűncselekmény elkövetése révén történt gazdagodás mértékének megfelelő összegű vagyonekbevitelről. Helytállóan döntött az I. rendű vádlott esetében is az egyezés tartalmát nem képező vagyonekbevitel elrendeléséről, ugyanakkor annak összegszerűségét illetően tévedett. A vádhatóság szerint az I. rendű vádlottal szemben a vagyonekbevitelt 4.080.000,- forintra kell elrendelni, amely nem ütközik súlyosítási tilalomba. Észrevételezte továbbá, hogy az elsőfokú ítélet 1. oldalának fejrészeiben nyilvánvaló elírás folytán tévesen került feltüntetésre a bírósági ügyszám.

[7] Mindezekre figyelemmel a főügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezések folytán felülbírált részét akként változtassa meg, hogy vádlottl I. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobbás összegét 4.080.000,- forintra emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[8] vádlottl I. rendű vádlott védőjének személye a másodfokú eljárásban megváltozott. Az új meghatalmazott védője „fellebbezés” megnevezésű előkészítő iratot terjesztett elő, amelyben tartalmánál fogva a korábban, a vagyonekobbás tekintetében bejelentett fellebbezést visszavonta. Ehhez azonban a vádlott hozzájárulását nem csatolta. Előadta, hogy az ügyési fellebbezés alaptalan, a vádlottal szemben nincs lehetőség az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított 1.000.000,- forintnál magasabb összegű vagyonekobbás elrendelésére. A magasabb összegű vagyonekobbás olyan mértékű egzisztenciális terhet jelentene, amely a vádlott és családja jövőjét veszélyeztetné. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság által meghatározott 1.000.000,- forint összegű vagyonekobbást „tartsa hatályban”.

[9] Az ítéltábla megállapította, hogy a védő – tartalmát tekintve – fellebbezést visszavonó nyilatkozata nem joghatályos.

[10] A Be. 587. § (3) bekezdése értelmében a vádlott javára más által bejelentett fellebbezést a fellebbező csak a vádlott hozzájárulásával vonhatja vissza. Mindezen rendelkezés alapján a védői fellebbezést visszavonó nyilatkozathoz szükséges lett volna a vádlotti hozzájáruló nyilatkozat csatolása is, ugyanakkor ilyen nyilatkozat nem került benyújtásra. Erre figyelemmel az I. rendű vádlott és védője által, a vagyonekobbás vonatkozásában bejelentett fellebbezés a joghatályos.

[11] A bejelentett fellebbezések alaptalanok, a főügyészség átiratában írtak túlnyomórészt helytállóak.

[12] Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel, a Be. 590. § (3), (5), (5a) és (7) bekezdései, valamint a Be. 606. § (3) bekezdése alapján bírálta felül.

[13] Ezen korlátozott felülbírálat terjedelmére figyelemmel az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség átiratában észrevételezett, a sértett előkészítő ülésről való értesítésének elmulasztása és a sértett részére az ítélet kézbesítésére vonatkozó relatív eljárási szabálysértéssel nem foglalkozhatott. A Be. vonatkozó rendelkezése [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont] alapján ugyanis kizárólag a hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértések képezhetik korlátozott felülbírálat esetén a vizsgálat tárgyát. A vádhatóság átiratában hivatkozott eljárási szabálysértések ugyanakkor relatív jellegűek, azok hatályon kívül helyezést nem eredményeznek.

[14] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le. Nem merült fel olyan körülmény sem, amelyre figyelemmel az I., II. vagy a III. rendű vádlottat fel kellett volna menteni, vagy velük szemben az eljárást meg kellett volna szüntetni.

[15] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálta, és határozatát – a később részletezett kijavítás mellett – az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[16] Mellőzte ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítélete tényállásának [5]-[12] bekezdésében foglaltakat, tekintettel arra, hogy azok jelen üggyel összefüggésben nem állnak. E részek ugyanis a II. tényállási pontra vonatkozó, jelen üggyel nem érintett vádlottakkal szemben emelt vádirati minősítést érintik, így azok ítéletben történő feltüntetése szükségtelen.

Ugyanezen indok alapján mellőzte az elsőfokú ítélet [19] bekezdésének 2. és 3. mondatában írtakat is.

[17] Kiegészítette az elsőfokú ítélet [18] bekezdésében megállapítottakat azzal, hogy vádlott2 II. rendű vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Kecskeméti Törvényszék a 22.Fk.310/2025/58-II. számú, míg vádlott3 III. rendű vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Kecskeméti Törvényszék a 22.Fk.310/2025/58-IV. számú végzésével fogadta el.

[18] Helyesbítette az I. rendű vádlott személyi körülményeire vonatkozó adatokat az ítéltábla azzal, hogy az I. rendű vádlott házassági állapotú.

[19] Mellőzte vádlott2 II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlott vonatkozásában megállapított személyi körülmények köréből annak rögzítését, hogy a II. és III. rendű vádlottak egészségi állapota jó. A büntetéskiszabás körében ugyanis a fennálló esetleges betegségeknek van jelentősége, ilyenek megállapítására ugyanakkor ténybeli alap nem volt.

[20] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállásának [33], [34], [36], [38], [39], [43], [46], [49] és [55] bekezdéseiből az ítélet jogi indokolásába utalta azokat a részeket, amelyek arra vonatkoznak, hogy az egyes kábítószeres hatóanyagtartalmak a minősítést megalapozó mennyiséghatárnak hány %-ai voltak. Az ítélet tényállása ugyanis a megtörténtként elfogadott tényeket, valamint a tudati tényeket rögzíti, míg az ezekből levont jogkövetkeztetés – mint jelen esetben a minősítést megalapozó mennyiséghatárhoz történő viszonyítás – a jogi indokolásba tartozik.

[21] Ugyanezen indokok alapján az ítélet indokolásába utalta az elsőfokú ítélet [56]-[59] bekezdésében rögzített jogszabályi hivatkozásokat, ugyanis a Btk. rendelkezéseit kitöltő ágazati jogszabályok a jogi indokolásba, a bűncselekmény minősítése körébe tartoznak.

[22] Észlelte az ítéltábla, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az ítéletében a különböző kábítószeres tekintetében a viszonyítási alapot részben a csekély mennyiség felső határaként, részben a jelentős mennyiség alsó határaként jelölte meg. Megállapította ugyanakkor az ítéltábla, hogy jelen ügyben minősítést érintő jelentősége ezen tévedésnek nincs, tekintettel arra, hogy a 800 darab extasy tableta MDMA bázis tartalma önmagában meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, amely a minősítés alapjául szolgált.

[23] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság számítási hibát vétett az ítélete [49] bekezdésében, amikor az I. rendű vádlott által értékesített kokain mennyiség, és ezáltal annak bázismennyiségét megállapította. Az ítélete [48] bekezdésében az iratok tartalmának megfelelően helyesen azt rögzítette, hogy az I. rendű vádlott 2022. júniusa és 2023. januárja között sértett részére havi rendszerességgel értékesített 1 gramm kokaint. Ezen elkövetési időszak 7 és fél hónapot ölel fel. Mindezekre figyelemmel tévesen számolta ki, hogy ezen időszak alatt a havi 1 gramm értékesített kokain együttes mennyisége 30 gramm. Ezért az ítéltábla megállapította, hogy vádlott1 I. rendű vádlott ezen 30 hét – 7 és fél hónap alatt – legalább 7 gramm kokaint, amelynek kokain bázis mennyisége 0,7 gramm értékesített sértett részére.

[24] Korlátozott felülbírálat esetén a történeti tényállás kizárólag a kijavításra vonatkozó szabályok szerint érinthető (BH 2022.34.). Ugyanezen joggyakorlatot támasztja alá az EBD 2019.B.20. számú döntése is, amely szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálhatja, ez azonban érdemi változást nem eredményezhet. A kijavítás számítási hibából eredő módosítást jelent, nem használható a határozat tartalmi kiegészítésére.

[25] Ezért az elsőfokú ítélet [49] bekezdésében rögzített tényállást – a számítási hibára figyelemmel – az ítéltábla a fentiek szerint módosította.

[26] Kiegészítette a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének [64] bekezdésében írt jogi indokolását azzal, hogy az ott hivatkozott Btk. rendelkezések 2025. június 15. napjától módosultak, a 2025. évi XIX. törvényben írt rendelkezések alapján. Ezen kiegészítés mellett az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a bűncselekmények elbírálása során az elkövetéskor hatályos büntető törvényt.

[27] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyesen következtetett az I., II. és III. rendű vádlottak bűnösségére, és az általuk elkövetett bűncselekményeket is törvényesen minősítette. Ugyanakkor az I. rendű vádlott vonatkozásában az elkövetői minőséget – nyilvánvaló elírás folytán – tévesen jelölte meg, ezért azt az ítéltábla társtettesként történt elkövetésként helyesbítette.

[28] Mellőzte az ítéltábla az elsőfokú ítélet [66] bekezdésének utolsó mondatában rögzített jogszabályi hivatkozásokat, tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala során ezen rendelkezéseket a Kecskeméti Törvényszék nem alkalmazta, ezért azok megjelölése szükségtelen.

[29] Mellőzte az elsőfokú ítélet [72] bekezdéséből a II. és III. rendű vádlottak vonatkozásában, a büntetési tétel alapulvételével, a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középérték meghatározását, ugyanis az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során nem a középértékből indult ki. A Be. 502. § (1) bekezdése szerint, bűnösség beismerés esetén az elsőfokú bíróság nem szabhat ki az ügyészi mértékes indítványban foglalt büntetésnél súlyosabb büntetést. Mindezekre figyelemmel a büntetési tartam a II. és III. rendű vádlott esetében legfeljebb 2 év szabadságvesztés lehetett, ily módon a 12 év 6 hónapos középérték megjelölése szükségtelen.

[30] A büntetés kiszabása során értékelhető tényeket az elsőfokú bíróság többségében helyesen állapította meg. Az ítéltábla azokat kizárólag annyiban helyesbítette, hogy a III. rendű vádlott esetén az időmúlás vonatkozásában, annak csekélyebb súllyal történő értékelésére történő utalást mellőzte.

[31] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I., II. és III. rendű vádlottakkal szemben a bűncselekmény elkövetéséből származó vagyongyarapodás vonatkozásában vagyonekobzást rendelt el. Ennek összegét a II. és III. rendű vádlott esetében helyesen állapította meg. Tévedett ugyanakkor az I. rendű vádlott vonatkozásában elrendelt vagyonekobzás összegének meghatározása során.

[32] Az irányadó történeti tényállásból az volt megállapítható, hogy az I. rendű vádlott halasztott fizetéssel a II. és III. rendű vádlottak részére 400 gramm marihuánát értékesített, grammonként 3.500,- forintért, amely 1.400.000,- forint. Emellett 100 gramm amfetamint adott el, grammonként 2.500,- összesen 250.000,- forintért, valamint 800 darab extasy tablettát, darabonként 2.500,- forintért, amelynek értéke 2.000.000,- forint. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet [36], [38] és [39] bekezdésében rögzítettek szerint, az I. rendű vádlott által értékesített kábítószerek együttes értéke 3.650.000,- forint volt. Az elsőfokú bíróság az ítélete [41] bekezdésében azt helyesen rögzítette, hogy a II. és III. rendű vádlottak legalább 800.000,- forintot nem fizettek meg az értékesített kábítószerek ellenértékéért. Ezért a II. és III. rendű vádlott részére értékesített és kifizetett kábítószerek együttes értéke 2.850.000,- forint.

[33] Mindezek mellett az I. rendű vádlott sértett részére az ítéleti tényállás [48] bekezdésében rögzítettek szerint 30 héten, 7 és fél hónapon keresztül, heti két alkalommal, alkalmanként 2 gramm marihuánát értékesített 3.500,- forint/gramm áron, amely 420.000,- forint. Hetente legalább 2 gramm amfetamint adott el 3.000,- forint/gramm áron, amelynek értéke 180.000,- forint, míg havonta legalább 1 gramm kokaint értékesített 25.000,- forint/gramm áron, amelynek értéke 150.000,- forint. Ezért mindösszesen az értékesített

kábítószerek ellenértéke 775.000,- forint volt. sértett ezen összegből 120.000,- forintot nem fizetett meg az I. rendű vádlott részére.

[34] Mindezek összegzése alapján megállapítható, hogy az I. rendű vádlott a kábítószer értékesítéssel összefüggésben mindösszesen 3.505.000,- forint vagyongyarapodásra tett szert.

[35] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján ezen összeg vonatkozásában a vagyonekbevétele elrendelése kötelező, ezért az ítéltábla ezen összegre az I. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekbevétele felemelte.

[36] Az elrendelt vagyonekbevétele összefüggésben mellőzte a Btk. 75. § (1) bekezdés a) pontjának megjelölését, ugyanis arra az elsőfokú bíróság szükségtelenül hivatkozott, tekintettel arra, hogy a bűnös úton megszerzett vagyon nem dolog, hanem eredtileg is pénzösszeg volt, így ezen jogszabályi rendelkezés megjelölése szükségtelen.

[37] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az eljárás során lefoglalt kábítószereket, illetőleg kábítószerrel szennyezett tárgyakat elkobozta, azonban annak jogszabályi alapját, illetőleg jogcímét tévesen állapította meg. A lefoglalt dolgok elkobzása a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontján alapult, tekintettel arra, hogy el kell kobozni azt a dolgot, amelyre a bűncselekményt elkövették.

[38] Ezen anyagok és tárgyak vonatkozásában mellőzte az ítéltábla a csomagolásukra, tárolásukra használt csomagolóanyagok megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést, tekintettel arra, hogy azokra is az elkobzást kimondó rendelkezés vonatkozik.

[39] Kiegészítette az elsőfokú ítélet [84] bekezdésében írtakat azzal, hogy az ott írt rendelkezések vádlott I. rendű vádlottára is vonatkoztak.

[40] Kiegészítette az elsőfokú ítélet [88] bekezdését a Be. 736. § (3a) bekezdésének c) pontjára történő hivatkozással, tekintettel arra, hogy a vagyonekbevétele elrendelésére egyezség esetén ezen jogszabályi rendelkezés ad törvényes alapot.

[41] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[42] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének fejrésében a Kecskeméti Törvényszék bírósági ügyszáma – nyilvánvaló elírás folytán – tévesen került megjelölésre, ezért azt az ügycsoport Fk. megjelölésével helyesbítette.

[43] Az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlott személyes adatai körében szükségtelenül hivatkozott a tartózkodási hely és értesítési cím megjelölésre, ugyanis az azonos a II. rendű vádlott lakcímével. Megállapította, hogy vádlott III. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye a BV Intézet, figyelemmel a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában, a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjában és a Be. 10. § (1) bekezdés 15. pontjában írtakra.

[44] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hivatalból felülbírálván azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[45] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2026. június 10.

dr. Joó Attila s.k.

dr. Gyuris Patrícia s.k.

dr. Gaudi Tibor s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Fkf.I.182/2026/14. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 22.Fk.642/2025/2. számú ítéletének fellebbezések folytán felülbírált és jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős.

Szeged, 2026. június 10.

dr. Joó Attila s.k.
a tanács elnöke